

slaae en Streg over hele Communens Gjæld. Det Diemed, som tilsigtes, vil efter min Mening kunne naaes, naar den lovgivende Magt samtykker i, at denne Gjæld med den til December paaløbne Rente indtil videre blev i længere Mæemaal henstaaende rentefrit og uden Afdrag, og man tillige tillader, at der foran denne indtil videre henstaaende rentefrie Gjæld af Communen maa optages et Laan til det Diemed, som Lovforslaget nævner, og til det Beløb, som Indenrigsministeren har anført. Paa denne Maade betager man ikke Statskassen al Udfigt til, hvis det skulde lykkes Communen ved de foreslaaede Midler eller paa anden Maade at arbejde sig op, da at faae Erstatning, og om jeg ogsaa anseer det for temmelig likvid, at Communen aldrig vil kunne arbejde sig op i en saadan Grad, at den kan betale denne store Sum fuldt tilbage, saa er det dog ikke ubeløst, at den kan præstere Afdrag derpaa. Jeg troer heller ikke, at det er almindeligt — idetmindste staaer det ikke for min Erindring saaledes — at man lettelig fra Statskassens Side ubetinget slaaer Streg over en Gjæld, om den end for Næblikket maa anses for at være mindre sikker. Den her omhandlede Gjæld kunde henstaae mellem de andre Gjældsposter, som henregnes til de usikre Fordringer, og Opmærksomheden vilde da være henvendt paa, om der senere i Tiden kunde være Anledning til at søge at erholde noget af den under lykkeligere Forhold for Communen end de nuværende.

N. Jensen: Den ærede sidste Taler bemærkede, at det Resultat, der er kommet ud af de store Udgifter, Statskassen har havt ved denne Havn, var Intet, men det er, som jeg allerede tidligere har bemærket, mindre end Intet, thi man har ved disse Udgifter kun opnået, at en Havn, hvor før der var gjort noget som helst Arbejde eller Udgift ved den, Naade kunde søge ind og finde Læ, i den Grad er bleven forvækket ved alle disse Arbejder, at det nu er bragt til, at der kun er 2 à 3 eller 4

Jod Vand, og at Fisserbaadene kun med stor Vanskelighed kunne arbejde sig ind i den, medens de ere udsatte for at forlise, naar de ville ind. Det er et Resultat, som det dog virkelig er værdt at mærke sig. — Jeg har isørigt blot begjært Ordet for at gjøre et Par smaa Bemærkninger i Anledning af, hvad den ærede Minister udtalte. Jeg skal erklære, at det glæder mig særdeles at høre en ministeriel Opfattelse af saadanne Forhold som den, den høitærede Minister nu fremsatte for os, men der er et Par Ytringer af ham, som tyde paa, at enten maa jeg have udtalt mig meget uhelbigt, eller ogsaa maa han noget have misforstaaet mine Ytringer. Den høitærede Minister meente nemlig, at jeg ikke var berettiget til at nære nogen Tvivl om, at den nuværende Communalbestyrelse vilde være istand til at udrette noget Godt med det nye Laan, den ventede at faae, idet han gjorde gjældende, at det netop var med at forbedre Havnen, at Communen antog at være istand til at præstere Afbetalinger paa den Gjæld, den nu agter at stifte, men det, som for mig er tvivlsomt, er netop, om den nuværende Communalbestyrelse med det nye Laan vil være istand til at forbedre Havnen, naar den hidtil med de mange Gange større Laan, den har faaet, kun har ødelagt den. Den ærede Minister har ogsaa noget misforstaaet mig, naar han har opfattet mine Bemærkninger om den Proces, som Communalbestyrelsen indlob sig paa med den første Entreprenør saaledes, som om jeg havde meent, at denne Proces ubetinget skulde have godtgjort Communalbestyrelsens Uduelighed; dette har jeg neppe sagt, men i ethvert Fald ikke meent. Derimod har jeg ganske vist meent, at denne Proces ikke var nogen Anbefaling for Communalbestyrelsens Handledygtighed i disse Forhold, og det af de to Grunde, jeg har nævnt, nemlig, at Communalbestyrelsen tabte denne Proces, og at dens Førelse bragte med sig, at de halvsuldsførte Arbejder stode hen, saaledes at de i høi Grad forfalt, medens Processen stod paa.